

משמרת: הוא העיד כי העביר כסף ממועדון קלפים, כדי לשחד קצין. איפה הכסף?

למפקד המשטרה?

חנוכה, הילד שלי מהקבוצה היה בחופש. או קניתי הכל, וזה עלה לי 25 לירות. נתתי את זה לילד שלי ושלחתי אותו עם האופניים, שיתן את זה לבית של סמל יונה מהבולשת. סמל יונה לא היה בבית. היתה שם רק אשתו. אז הילד שלי נתן את זה לאשה שלו, והיא לקחה את זה. בערב חזרתי למועדון, ואמרתי לרפאל שזה עלה לי 25 לירות. הוא נתן לי את הכסף שהוציא מהקופסה, וסיפר לכולם שסמל יונה אצלו בכיס, למה שלחו לו חיסוקי במתנה.

אבל למחרת כבר יונה חיפש אותי, ואני חושב שאחרי כמה ימים הוא החזיר לי את החיסוקי.

אחרי זה אמר רפאל שהוא יכול לעשות סידור עם ביבי מנשה שהוא יקח כסף בשביל פוישטר. דיברנו עם ביבי והוא באמת הסכים. אז ביום ראשון בבוקר, אחרי שגמרנו לשחק, רפאל נתן לי 200 לירות ואמר לי ללכת ולתת אותם לביבי. אני הלכתי, אבל ביבי לא היה בחנות. היה שם רק השותף שלו. אני נתתי לו את הכסף.

אמרתי לו שיגיד לביבי שזה הכסף מרפאל. השותף שלו, צבי בן-דודי, לקח את הכסף, ואמר שהכל יהיה בסדר.

★ ★ ★

„ובאמת לא באה המשטרה“

חרי כמה ימים פגשתי את סמל יונה, שאני עובד איתו, ומוסר לו כל פעם מתי שאני יודע איפה מעשנים השיש או גנבו או יש סחורה. סמל יונה אמר לי, שכדאי לי לסגור את המועדון. הסברתי לו שיש לי שם מאכלים למכירה בהרבה כסף, וחבל לי להפסיד את זה. אבל סמל יונה אמר לי לסגור.

מה פתאום הוא אומר לי לסגור את המועדון? הבנתי מזה שביבי לוקח את הכסף לכיס, כי אם הוא היה נותן את הכסף לפוישטר, אז סמל יונה לא היה אומר לנו לסגור את המועדון.

במוצאי-שבת פגשתי עוד פעם את סמל יונה. הוא שאל אותי עם כבר המועדון סגור, אז אמרתי לו שלא. יונה אמר לי להיזהר.

סיפרתי את זה לכל החברה במועדון וכולם היו מפחידים לשחק. למה פחדו מן המשטרה.

אבל למחרת, כשהלכתי לתחנת-המשטרה בשביל לסדר משהו, פתאום את מי אני רואה שם, אם לא את ביבי מנשה. שאלתי את ביבי מה הענינים, אז הוא נתן דפיקה חזקה על הלב שלו, ואמר לי: „אתם יכולים להמשיך לשחק בשקט. סידרתי הכל עם הקצין. יותר אין לכם פחד.“ רצתי לספר לרפאל, ואחר-כך לחברים, וכולם באו לשחק.

ובאמת לא באה המשטרה למקום. עד כאן סיפורו של עובדיה אהרן.

האיש שבידו אוני המפתח די פרשה, ביבי מנשה, הכחיש. „אני לא חבר של האנשים האלה. אין לי איתם בכלל שום עניין. אני אף פעם לא קיבלתי כסף מאף אחד בשביל למסור לפוישטר. זה עניין של נקמה ביניהם אז מכניסים אותי באמצע.“

דובר משטרת ירושלים, פקד מייכאל בוכנר, סיכם:

כתוצאה מהחקירה נתברר שתושב פתח תקוה, שהיה מיודד עם מנהלי המועדון, הביע את עזרתו בזה שהוא מוכן לתווך בין בעלי-המועדון ובין המשטרה בכתחילה. תקוה, ותמורת תשלום מסויים תהיה המשטרה מוכנה להעלים עין מהנעשה במועדון.

כפי שנסתבר, האמינו בעלי-המועדון ומנהלי לאיתו „כתחילה“, וכנראה ששילמו לו סכומים של מאות לירות, כדי שיעביר את הסכומים האלה לאותם אנשי-משטרה שאינם קיימים את הקשר. יתכן כי אותו מתווך קיבל אומנם סכומי כסף מבעלי המועדון, אך שילשל אותם לכיסו.

מפקד המחוז המליץ להעביר את התיק לפרקליטות המרכז, כדי שזו תחליט את מי להעמיד לדין.

ולישכת-הסעד לא רצתה לתת לי כסף בשיביל לחיות. אז הסכמתי. זה דניאל שסידר הכל עם המתווך. והתם על שטרות. ושילם כסף. אני רק חתמתי. דניאל רצה שאני אחתום, למה הוא פושע כזה. שכל הזמן משחק קלפים, וכולם מכירים אותו. אחרי שחתמתי והתחילו שם לשחק, באו כל מיני אנשים, כי רפאל הבטיח להם אחוזים מהמשחקים.

אחרי כמה זמן שהיינו משחקים במועדון, בא אלי רפאל, ואמר לי לקנות בקבוק חיסוקי ג'וני ווקר, ושתי חבילות שוקולד, ולשלוח את זה לסמל יונה, בשביל שהוא לא יעשה צרות למועדון.

הסכמתי. למה מה אומרים לי — אני עושה. בדיוק באותו זמן אני חושב זה היה

המכסיד אדוארד יתום, (בכובע קטן) העובד כירקן, הפסיד את כספו במשחקי קלפים אצל דניאל רפאל.

הבלש סמל יונה בלאו, שבהעדרו השאירו לו חיסוקי שנועדו כשוחד. הוא החזיר את החיסוקי לשולחיו.

לחודש. רק בגלל שמסרתי את העדות על השחוד לקצינים, הפסיקו לתת לי כסף. ור המשטרה גם הפסיקה לעבוד איתי. אין דבר, מתי יהיו להם הרבה התפרצויות, אז הם ירוצו אלי, למה הם יודעים שאני עובד יופי בשבילם.

★ ★ ★

„סמל יונה אצלו בכיס“

אז כל העסק התחיל ככה: יום אחד בא אלי דניאל רפאל, וביקש ממני שאני אתן תוס על דירה, ואקח אותה בשבילו. למה הוא רוצה לעשות מועדון-קלפים. ובעד זה שאני אחתום, כאילו אני לוקח את הדירה בשבילו, הוא יתן לי לעבוד שם במטבח, ולהכין אוכל ושתייה למשחקים. אני הסכמתי, למה לא היתה לי פרנסה. יש לי שבעה ילדים,

הקלפן יחזקאל הללי, ירקן בשוק המועדון עומד ליד מכונתו וממשיך על חנותו.

המחלונן יוסף עידה, מובטל, הפסיד את כל כספי הפיצויים, הגיש תלונה נגד הקצין, על קבלת-שחוד.

להתלונן במשטרה. כמו שאני נכנס לפתח-תקוה, ראיתי את סמל יונה ליד הניסה. יונה שאל אותי מה אני עושה בתחתונה. אז אמרתי לו שבאתי להתלונן. יונה אמר לי שחבל על הזמן שלי למה שתלונה כזו לא תתקבל במשטרה. אמרתי ליונה שאם לא יקבל את התלונה שלי — אז אעבור את הגבול לירדן. סמל יונה צחק לי בפנים ואמר: „נראה איך יקבלו את התלונה שלך.“

נכנסתי לתחנת המשטרה. מפקח לאופולד ראה אותי ושאל אותי מה אני עושה בתחתונה. גם לו סיפרתי שבאתי להתלונן על הסיפור הזה של המועדון והשחוד, שהוא שמע אצלי בבית לפני שבועיים.

לאופולד הפנה אותי לסמל כדורי, ואמר לו לקבל ממני את העדות והתלונה. אחרי שמסרתי את העדות שלי, אמרתי לחוקרים שאני אפילו מוכן להיבדק במכונת-אמת. למחרת שהגשתי את התלונה, סמל יונה ראה אותי בקירבת הבית שלי. הוא שאל אותי איך העזתי להגיד שאת הבקבוק חיסוקי שנתנו לו מהמועדון הוא החזיר אחרי 4 ימים. הוא אמר לי שהוא החזיר אותו באותו יום.

הסברתי לסמל יונה שאין לו בכלל מה לדבר איתי בגלל שהוא ניסה להכשיל אותי מלמסור עדות.

יונה שאל אותי: „אתה יודע מה אתה יכול לקבל בשביל עדות שקר? זה סעיף עד 7 שנים. אמרתי לו: אתה לא מפחיד אותי. אני אומר אמת. יונה הלך ועזב אותי. עד כאן סיפורו של יוסף עידה.“

★ ★ ★

„יכולים לשחק בשקט...“

יחזקאל הללי, ירקן בשוק פתח תקוה ושותף בבית-קפה, שגם היה שותפו של דניאל רפאל בי אחוזים, סיפר:

לפני כמה חודשים, בסביבות חנוכה, רפאל דניאל אמר לי שהוא פתח מועדון-קלפים. הוא ביקש ממני לבוא לשחק אצלו במועדון, ובתנאי שאשחק אצלו הוא גם הבטיח לי שיחזיר לי את כל מה שאפסיד. ומתי שהמועדון יעבוד על הרווחים — אקבל חלק באחוזים.

הלכתי לשם לשחק כל הלילה. שם היינו משחקים צ'יקס ופוקר בסכומים של אלפי לירות. אחרי כמה זמן שייחקנו במועדון, דניאל רפאל סיפר לכולנו שהוא שלח בקבוק חיסוקי ושוקולד לסמל יונה, ושיתר המשטרה לא תעשה צרות. שמעו את זה הרבה אנשים שהיו שם. אמרו לי שהוא החזיר אחרי-כך את החיסוקי.

באותו יום נודע לי שרפאל עומד לעשות עיסקה חדשה עם ביבי מנשה שכבר ידאג למקום שהכל יהיה בסדר. למחרת בבוקר נסענו, ישר מהמשחקים, לקפה רות שבתחתונה המרכזית של פתח-תקוה. רפאל ואהרון ייתן את הכסף לפוישטר, שהוא גם החבר שלי. מתי שהם חזרו, הם סיפרו שביבי הסכים, ואמר שיכולים לסמוך עליו, ולשחק בשקט.

יוסף קולדרה, האיש השישי שניחקר במשטרה סיפר:

מה בדיוק הלך במועדון אני לא יודע, למה שם דיברו כולם בערבית, ואת השפה הזו אני לא מכיר, חוץ מקלות. רק הסבירו לי שהמשטרה לא תעשה צרות, ובשביל זה דניאל רפאל הוריד כל שבוע מהקופסה 200 לירות. ובגללם כמעט ולא היה יוצא לי כסף מהאחוזים.

האיש עליו סיפרו כולם שהוא העביר את השוחד, היה עובדיה אהרון. הוא היחיד שלא ניבדק במכונת-האמת בגלל מחלת-הנפשי לה שלו.

סיפר אהרון לכתב „העולם הישן“:

מה שאני אומר זה רק אמת. אז תשמע טוב. אותי המשטרה מכירה מצוין, למה אני כבר עובד איתם איווה 7 שנים. כל פעם אני מביא להם גנבים ופורצים. אני כבר מקבל מהמשטרה הרבה זמן 400 לירות